

ország részéről is érkezett Elzász-Lotharingiára vonatkozó békeajánlat, amelyet Ribot kerekén visszautasított. Beszéltek Károly király egy második leveléről is, mely teljesen megdöntötte az elsőt.

Genf, április 18. A francia kamara és a szenátus külügyi és hadügyi bizottságai tegnap tartott ülésén a kormány előterjesztette azt a dossiért, amely Károly király levelére vonatkozik. A dossier több okmányt tartalmaz, melyek Sixtus páрмаi hercegnek március 31-ike előtt tett lépéseivel, különösen pedig annak a nappal eseményeivel vannak kapcsolatban, amely napon Poincaré elnöknek átnyújtották Károly király levelét. A levél eredetile ceruzával van írva, a herceg megtartotta magának az eredetit és Poincarénak egy másolatot adatott át. Ez a másolat a francia külügyminisztérium levéltárában van elhelyezve. A párisi lapok jelentése szerint Ribot a St. Jean de Mauvignében tartott antant-konferencián közléseket tett Lloyd Georgnak és Sonninnak Károly király leveléről. A három államférfi egyhangzóan azon az állásponton volt, hogy a levél nem nyújt elegendő alapot béketárgyalások megkezdésére. Az ügy Károly király második levelével nyert befejezést, amely levelet Sixtus páрмаi herceg néhány héttel később hozott Poincaré tudomására.

Az olasz kormány nyilatkozni fog

Lugano, április 18. A lapok jelentése szerint a minisztertanács tegnapelőtt és tegnap hosszabb üléseket tartott, amelyeken a nemzetközi helyzetet és az élelmezési kérdéseket tárgyalták és megállapították a kormánynak a parlament előtt teendő erre vonatkozó nyilatkozatát. Még nem határoztak arról, vajon ezt a nyilatkozatot az első ülésen fogják mindkét házban megtenni, vagy pedig válaszul néhány interpellációra és kérdésre, vagy pedig az ősszel lejáró mandátumok meghosszabbítására vonatkozó törvényjavaslat tárgyalásánál.

Foch az egész hadsereg felett rendelkezik.

Rotterdam, április 18. Párisból jelentik: Foch végül megkapta a főparancsnoki címet, de a közös fővezér működésében nemcsak a címről van szó. Az angol és a francia kormány a tábornoknak kizárólagos teljes hatalmat biztosított a csapatok csoportosítása és átcsoportosítása, a parancsnokok kinevezése és a csapatok felhasználása tekintetében. Parancsai nem kerülnek előzetes megvitatásra, mert e tekintetben tökéletes megegyezés áll fenn a két kormány között. Az egységes angol-francia-amerikai hadsereg rövid időn belül a megvalósulás állapotába lép.

Az angol front centrumát fenyegetik a német csapatok.

Genf, április 18. Az angolok kétségbeesett erőfeszítéseket végeznek, hogy megakadályozzák a németeknek a tengerhez való jutását. Bailleul elfoglalása következtében Hazebrouckot közvetlen veszedelem fenyegeti. Ha Hazebrouck eldől, akkor az angol front centruma át van törve. Az Aisne-csatorna mentén elhúzódó francia front stratégiai helyzete is a lehető legrosszabb. A Compiègnénél való áttörés veszélye még mindig kísért, úgy, hogy Foch tábornoknak számolnia kell Compiègne és a soissons-compiègnei vasúti vonal elestével is. A francia és angol hadseregnek egymástól való szétválasztása a németeknek bizonyára sikerülni fog.

Szegedi orvosok az orvosi inspekciónkról.

(Saját tudósítónktól.) **Ujlaki Antal és Hauser Rezső** Sándor kezdeményezésére mozgalom indult meg tudvalevőleg, hogy a gyógszertárakhoz hasonlóan az orvosok is egymás között rendezzék az éjjeli inspekción kérdését. Az utóbbi időben ugyanis mindig gyakrabban ismétlődött, hogy a betegeknek orvosi segély nélkül kellett átküldődniük az éjszakát, mert nem tudtak orvoshoz jutni; nem akadt orvos, aki elmehezt volna vagy hajlandó lett volna a szenvedő beteghez elmenni.

Megállapíthatjuk, hogy a közönség körében nagy megnyugvást és megelégedést keltett a hír, amely a megoldás egy lehetőségét adja. Általános a vélemény, hogy az orvosegyesületnek el kell fogadni a megoldásnak ezt a módját. Tény, hogy a munkával agyonterhelt orvosok maguk is kívánják már a kérdés valamiképpen való rendezését és az minden akadály nélkül menni is fog, ha a város is hajlandó lesz az orvosoknak igen csekély és méltányos követelését teljesíteni. Ami meg viszont a városnak kötelessége.

Kérdést intéztünk néhány szegedi orvoshoz, hogy miképpen képzei az éjjeli inspekción kérdésének megoldását. Kérdéseinkre dr. **Baneth Samu** a következőket mondotta:

— Az eszme mindenestre rendkívül helyes. Ezt a kérdést végre rendezni kell. A kérdés rendezésével már pórálkoztunk is a főorvos után, de a város nem volt hajlandó kocsit adni. Már pedig senki nem kívánhatja az orvostól, hogy egy napi tulcsúzott munka után fáradtan egyik városrészből a másikba gyalogoljon éjjelenként. Mi szívesen behoznánk egymás között az inspekción-rendszert, de a város tartson éjszakánként egy kocsit a tüzoltóaktanyában, amely csak az inspekción orvos hívására legyen köteles előállni. Ha gazdag a beteg, legyen köteles megtéríteni a fuvardíjat; ha szegény, ugys a város tartozik fuvar adni az orvosnak.

Azt hiszem, ez könnyen megoldaná az egész súlyos kérdést.

Dr. **Berger Mór** kérdéseinkre azt felelte, hogy nem tartja szükségesnek a kérdés ilyen rendezését. Az orvosi szolgálat el van látva részben a városi kerületi orvosok által, akik tartoznak éjjel is meglátogatni a beteget, részben pedig a munkásbiztosító orvosai által, akik szintén a betegek rendelkezésére állnak.

Dr. **Gyuricza Sándor** törzsorvos a következőket mondta: Az ötlet nagyon jó s csak az a kár, hogy a polgári orvosok aligha lesznek hajlandók az inspekciónásban résztvenni. Szükséges ezenkívül — különösen a mai közvilágítás mellett — hogy az orvosnak kocsi álljon rendelkezésére. Mert azt, hogy a sötét és veszedelemes külvárosi utcákban éjjel gyalogolva keresse az ember a helyet, ahova hívták, nem lehet kívánni. S különösen nem egy napi munka után. Ha azonban a város kocsit biztosít az inspekción orvosnak, az inspekción kérdését mi könnyen megoldjuk egymás között.

Dr. **Hollós Józsefnek** az a véleménye, hogy az ötlet nagyon humánus, megvalósítása fontos és kötelessége az orvosegyesületnek. Bár a megoldás korántsem látszik egyszerűnek. Első és legfontosabb kellék ebben a kérdésben, hogy a város biztosítson kocsit az inspekción orvosnak. Tehát ne csak az orvos álljon készenlétben, hanem egy ló is.

Dr. **Máchánszky László** a *Délmagyarországból* értesült az akcióról. Külföldön ezt a kérdést már megoldották. — Most mi is megtárgyaljuk az orvosegyesületben az ügyet — mondta — és bizonyosan fogunk megoldást találni, még pedig olyat, hogy kielégítse úgy az orvosok, mint a közönség igényeit.

Dr. **Boross József**, orvosegyesületi elnök elhárította magától a nyilatkozást, azzal az indokolással, hogy ő, mint az egyesület elnöke, nem prejudikálhat a hozandó határozatnak.

212 ruhára való szövet érkezett a szegedi tisztviselőknek.

— Lemond a beszerzési csoport elnöke és előadója. —

(Saját tudósítónktól.) A *Délmagyarország* csütörtöki számában már rövidesen leleztük, hogy a Népruházati Bizottság ruhaszövetet utalt ki a szegedi köztisztviselőknek. A ruhakérdés most oly nagyfontosságú és általános érdekű, hogy részletesebb tájékoztatással kell szolgálnunk erről az ügyről. Előrebocsátjuk: az a szövetmennyiség, amely már Szegedre érkezett, korántsem elegendő a szükségletek kielégítésére. És ha a Népruházati Bizottság így lassu tempóban tudja csak rendezni a köztisztviselők ruhaellátását, jogosan támadhat elégedetlenség és türelmetlenség a köztisztviselők tulnyomó részénél, akik ilyenformán belátható időn belül nem juthatnak ruhához.

Ez idő szerint mindössze 212 ruhára való szövet érkezett a szegedi köztisztviselők részére. Ezek közül 28 elsőrendű, a többi másod- és harmadrendű ruhára való. A szegedi tisztviselők beszerzési csoportjának családostul több mint tízezer tagja van. Elgondolhatni, mily csekély töredéke részesülhet a tagoknak a most kiutalt szövetből ruhaellátásban. Az elosztás — a valódi szükségletnek megfelelően — keresztülvihetetlen. Mindenestre gondot okozhatott az elosztóbizottságnak, amely **Törös Sándor** pénzügyigazgató elnöklésével az érkezendő ruhaszöveteket már március 5-én felosztotta az elsőrendű igényjogosultak között. Az igényjogosultság megállapításánál az elosztóbizottság, amint mi értesülünk, a Népruházati Bizottság által kiadott utasítás szerint járt el. Tudomásunk van azonban arról, hogy az elosztásnak az a módja, amelyet a beszerzési csoport vezető-

sege alkalmaz, a köztisztviselők nagy részének elégedetlenségével találkozunk. Azt mondják, hogy az adminisztrációban nincs meg a szükséges mértéke az elevenségnek és körültekintésnek. De ezen szerintünk csak úgy lehetne gyökeresen segíteni, ha a beszerzési csoport adminisztratív ügyeinek intézésére olyan szakavatott embert állítana a beszerzési csoport, aki megfelelő díjazással — egész munkaerőjét az ügy szolgálatára fordíthatná. Azok, akik most a beszerzési csoport bizalmából — súlyos hivatali elfoglaltságuk mellett — a dolgokat elismerésreméltó buzgalommal intézik, nem tehetnek többet a beszerzési csoport érdekében.

A ruhákat mérték szerint csinaltatják meg. **Schultheisz** Károly pénzügyi titkár már tárgyalt szegedi szabóiparosokkal ebben az ügyben. Egy ruha elsőrendű szövetből 325, másodrendűből 270 koronába fog kerülni. A harmadrendű ruha árara vonatkozóan még nem történt megállapodás. Azok, akiknek igényjogosultságát megállapították, felszólítást fognak kapni az utalványok átvételére. Az utalványokat **Schultheisz Károly** állítja ki a szövet és a készítési költség ellenében. A levélbeli felszólítást az érdekeltek a napokban kapják meg.

Ugy értesülünk, hogy egy hónapon belül sor kerül a második kiosztásra és a női szövetek kiutalására is. Dr. **Kelemen Béla** főispán a köztisztviselők érdekében fölirt a Népruházati Bizottsághoz. A főispán intervenciójának talán rövidesen eredménye lesz és akkor a köztisztviselők nagyobb részét lehet majd kielégíteni. Erre sürgős szükség lenne,